

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
vítisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HO KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: $\begin{cases} \text{Egész évre 12 pengő.} \\ \text{Fél évre 6 pengő.} \\ \text{Külföldre egész évre 16 pengő.} \end{cases}$
Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

HALÁSZAT = (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI

Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwasserbe-
seitigung Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: A vízben oldott oxigén- és a hidrogén-ion koncentráció meghatározásának egyszerűsítése. *Maucha Rezső dr.* — A sporthorgász egyesületek feladatai. *L. Kiss Aladár.* — Külföldi lapszemle. — Társulatok—Egyesületek. — Újdonságok—Vegyések. Tógazdasági teendők július hóban. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Die Vereinfachung der Untersuchungsmethoden des gelösten Sauerstoffgehaltes und der Wasserstoffionen Konzentration. — Die Aufgaben der Sportfischerei-Vereine. — Auslandschau. — Gesellschaften und Vereine. — Vermischte Mitteilungen. — Aufgaben des Teichwirtes im Monat Juli. — Fischpreise. — Annoncen.

A vízben oldott oxigén- és a hidrogén-ion koncentráció meghatározásának egyszerűsítése.

Irta: *Maucha Rezső dr.*

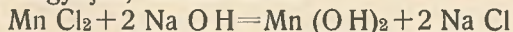
A múlt év folyamán Budapesten megtartott V. nemzetközi limnológiai kongresszuson *Winkler Lajos*, a vízben oldott oxigén- és a hidrogén-ion koncentráció meghatározó módszerének megteremtője, a megjelent külföldi tudósok feszült figyelmé és élénk elismerése mellett, külön előadás-sorozatban ismertette újabb vízvizsgáló módszereit. Ezek között igen nagy feltűnést keltett a már több mint 40 évvel ezelőtt (1888) közzétett oxigénmeghatározó módszer lényegesen leegyszerűsített kivitel-módjának ismertetése. E kivitel-mód lehetővé teszi azt, hogy a víz oldott oxigén- és a hidrogén-ion tartalmát néhány perc leforgása alatt, a helyszínén némi gyakorlat után bármely intelligens nem szakember is a legnagyobb pontossággal elvégezhesse. Minthogy a tógazdaságokban igen gyakran merül fel az oxigéntartalom meghatározásának szükségessége, úgy véljük, hogy szolgálatot teszünk vele a „*Halászat*” olvasóinak, ha *Winkler Lajos* oxigénmeghatározó módszerének e legújabb módosulását részletesen ismertetjük.

Azok kedvéért, kik az eredeti módszert még nem ismerik, leírjuk annak alapelvét.

A manganohydroxyd $[\text{Mn}(\text{OH})_2]$ néven ismert vegyület egyik jellemző tulajdonsága, hogy víz jelenlétében mohón egyesül szabad oxigénnel, miközben a

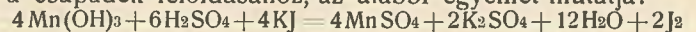
$$4 \text{Mn}(\text{OH})_2 + \text{O}_2 + 2 \text{H}_2\text{O} = 4 \text{Mn}(\text{OH})_3$$

egyenlőség szerint önmaga manganihydroxyddá alakul át. A manganohydroxydot úgy állítjuk elő, hogy a vizsgálandó vízbe *manganochlorid*, (MnCl_2) és *nátriumhydroxyd* oldatát elegyítjük, amikor is az

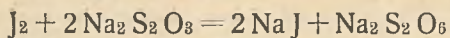

egyenlet értelmében vízben nem oldódó, fehérszínű manganohydroxyd jön létre, ami csapadék alakjában jelentkezik. A manganohydroxyd a vízben oldott oxigénnel azonnal felveszi, miértis annak a vízben jelenlevő szabad oxigénnel mennyiségével arányos hányada átalakul manganihydroxyddá. A manganihydroxyd azonban sötétbarnaszínű vegyület, ennél fogva a keletkezett mangancsapadék színe annál sötétebb barnaszínű árnyalatot vesz fel, minél több oxigénnel tartalmazott a víz.

A manganihydroxydot jodidok jelenlétében erős savak jóddal kiválása mellett oldják. A kiváltott jód mennyisége *arányos*, — vagy amint azt a kémikus mondja, — *egyenértékű* a manganihydroxyd mennyiségével, tehát a vízből felvett oxigénnel is egyenértékű mennyiségű jód válik szabadná, amint azt, ha kénsavat használunk a csapadék feloldásához, az alábbi egyenlet mutatja:

A felszabadult jódot a fényképezésnél is használt *fixáló só*, vagyis *nátriumthioszulfát* $(\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5 \text{H}_2\text{O})$ néven ismeretes vegyület segítségével határozhatjuk meg, mert ez a vegyület a szabad jódot nátriumjodid alakjában megköti, amint azt az alábbi egyenlet mutatja:

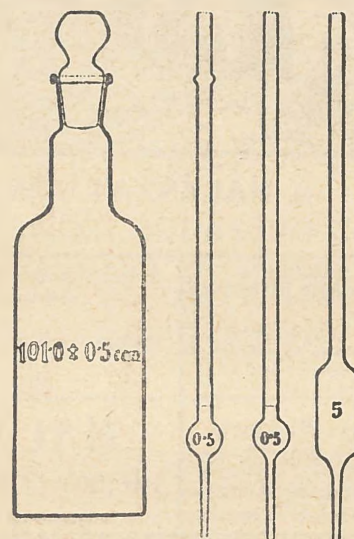
A szabad jód keményítővel nagyon szép kékszinű jód keményítőt képez. A jódkeményítőnek ezt a tulajdonságát felhasználták arra, hogy a jód meghatározását pontosan eszközölhessük. A jódkeményítő kék színe ugyanis olyan intenzív, hogy mindaddig, amíg a vízben csak nyomokban is van jelen jód, a jódkeményítő színét igen jól megfigyelhetjük. Minthogy a jód és a nátriumthioszulfát is egy bizonyos meghatározott súlymennyiségben hatnak egymásra, készíthetünk olyan nátriumthioszulfát oldatot, melyből minden köbcentiméternek annyi jód felel meg, amennyi éppen egy köbcentiméter oxigéngázzal egyenértékű. Ha tehát az ismert térfogatú vízmennyiség oxigéntartalmát manganihydroxyd alakjában megkötjük, azután a mangancsapadékot káliumjodid jelenlétében kénsavval feloldjuk, a kiváltott jód mennyiséget úgy határozhatjuk meg, hogy $\frac{1}{10}$ köbcentiméterekre beosztott üvegcsőből, — az úgynevezett mérőcsőből (bürettából), — addig cseppentjük a fentemlített nátriumthioszulfát oldatot a megsavanyított oldathoz, amíg az előzőleg jelzőként (indikátor) beadagolt keményítő és jód kölcsönhatására létrejött kék színeződés az utoljára beadagolt cseptől éppen eltűnik, mert tudjuk, hogy amint a kék színeződés eltűnt, a szabad jód utolsó nyoma is átalakult nátriumjodiddá. Amint ez bekövetkezett, megállapítjuk a mérőcső beosztásán a szabad jód megkötéséhez elhasznált nátriumthioszulfát oldat mennyiségét, ami egyúttal közvetlenül megadja a vizsgált víz oldott oxigéntartalmát is, mert ahány köbcentiméter nátriumthioszulfát oldatot használtunk el, annyi köbcentiméter oxigéngázt tartalmazott a lemerített vízmennyiség. Ezt a műveletet nevezik térfogatos mérésnek, vagy titrálásnak.

A víz oxigéntartalmát egy liter vízre vonatkoztatva köbcentiméterekben szokták megadni. Ha tehát a fent ismertetett térfogatos eljárással közvetlenül óhajtjuk a víz literenkénti oxigéngáz tartalmát megkapni, akkor 1 liter vizet kellene a vizsgálat céljaira felhasználni. Ez egyrészt alkalmatlan, mert 1 liter folyadékot titrálni meglehetősen nehézkes feladat volna, másrészt sok vegyszer felhasználását vonná maga után. Ennélfogva *Winkler Lajos* úgy oldotta meg a kérdést, hogy 100 cm³ ($\frac{1}{10}$ liter) vízzel végezteti a meghatározást és a nátriumthioszulfát oldat töménységét változtatja akként, hogy annak minden köbcentimétere éppen egy köbcentiméter literenkénti oldott oxigéngázt mérjen, ha 100 cm³ vízzel dolgozunk. Minthogy 100 cm³ víz az 1 liter víz oxigéntartalmának $\frac{1}{10}$ részét tartalmazza, nyilvánvaló, hogy az olyan nátriumthioszulfát oldat elfogyasztott köbcentimétereinek száma, melynek minden köbcentimétere $\frac{1}{10}$ cm³ oxigénnel egyenértékű, közvetlenül az egy liter vízmennyiség oxigéntartalmát adja. Ilyen oldat úgy készül, hogy 4·4325 g nátriumthioszulfátból és desztillált vízből 1 liter oldatot készítünk. Hogy az oldat tartósságát biztosítsuk, bizonyos baktériumok tevékenységét kell megakadályozni, amit literenként 10 cm³ *izobutylalkoholnak* az oldatba való adagolásával érhetünk el *Winkler Lajos* legújabb tapasztalatai szerint.

Az elmondottak alapján mármost a víz oxigéntartalmának meghatározása *Winkler Lajos* legújabb eljárása szerint a következőképen történik:

A vízmintákat olyan becsiszolt üveg dugós palackokba merítjük, amelyek vízbefogadóképessége, akkor, ha színgig töltöttük és az üveg dugót úgy helyezük nyakába, hogy légbuborékot ne zárjunk be, $\pm 0\cdot5$ cm³ megengedett hiba-határok között, 101 cm³ (l. az 1. ábrát). A palack térfogatát azért állapította meg *Winkler Lajos* 101 köbcentiméterben, mert a manganihydroxyd előállításához

szükséges *manganochlorid* [1 súlyrész legtisztább, vasmentes, kristályos manganochloridnak (Mn Cl₂ · 4 H₂O) 2 súlyrész desztillált vízben való oldata] és *nátriumhydroxyd* (1 súlyrész legtisztább nitritmentes nátriumhydroxydot 2 súlyrész desztillált vízben oldunk) oldatokból egyenként 0·5 cm³-t, összesen tehát 1 cm³-t adagolunk a palackba, amikor ugyanekkora térfogatú víz kiszorul. Tehát csakis akkor végezzük a meghatározást 100 cm³ vízzel, ha 101 cm³ ürtartalmú palackokat használunk. Minthogy azonban az ilyen palackoknak pontos elkészítése rendkívül nagy technikai nehézségekkel jár, elegendő, ha azok csak közelítőleg 101 cm³ ürtartalmúak, azon-

1. ábra. Vizmerítőpalack és pipetták. *Winkler Lajos* nyomán.

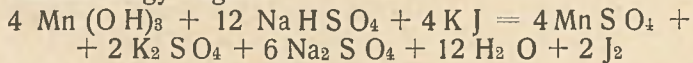
ban a palack hibája $\pm 0\cdot5$ köbcentiméternél nagyobb nem lehet, mert csakis ebben az esetben kisebb a végeredménynek a palack hibájából eredő pontatlansága 0·01 cm³-nél, ez pedig már a módszer kísérleti hibáinak határain ($\pm 0\cdot03$ cm³) belül esik, tehát elhanyagolható.

A manganochlorid és nátriumhydroxyd oldatok beadagolása a mellékelt 1. sz. ábrán feltüntetett 0·5 cm³-es bemerülő pipettákkal történik és pedig a pipettákat anélkül, hogy felső nyílásukat befognók, bemerítjük a megfelelő oldatba s miután a hydrostatikai nyomás folytán az oldat beléjük nyomult, ujjunkkal befogjuk a felső nyílást. Most a pipettával együtt az oldatot kiemeljük és ujjunk óvatos felemelésével a folyadékot az $\frac{1}{2}$ köbcentimétert jelző körjelig leengedjük. A pipettákat ezután a 0·5 cm³ oldattal együtt a vizsgálandó vízzel csordultig telt palack nyakába illesztjük úgy, hogy a pipetta alsó kihúzott vége 1—2 centiméterrel a víz színe alá merüljön és ujjunk felemelése útján tartalmát a palackba folytatjuk. A sűrű folyadék a palack fenekére süllyed és megfelelő térfogatú vizet szorít ki. Mindkét oldatot ilyen pipettával adagoljuk be, de hogy el ne cseréljük azokat, egyikük meg van jelölve. A bemerülő pipetták használata a helyszíni vizsgálatok szempontjából különösen előnyös, mert ezáltal a nátriumhydroxyd oldatnak a szájba való felszívását, ami igen kellemetlen következményekkel járhatna, kizárjuk.

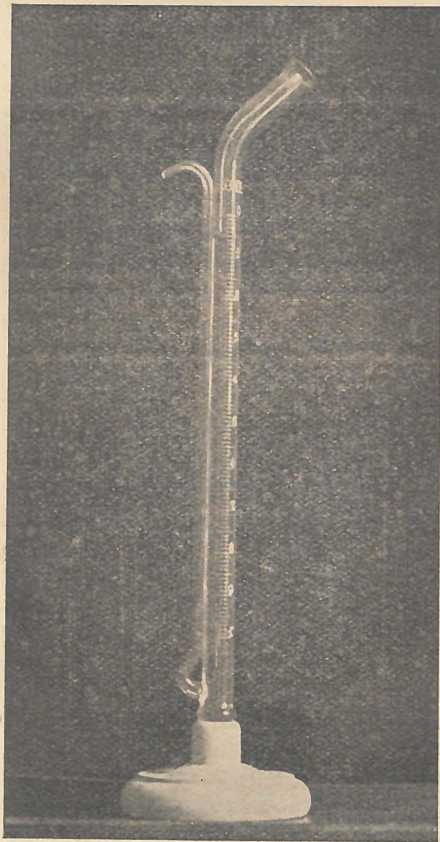
A két oldat beadagolásának sorrendje tetszőszerinti. Miután ez megtörtént, a dugót a palack nyakába illesztjük, ügyelvén arra, hogy légbuborékot ne zárjunk be. Ezt úgy érhetjük el, ha a dugót vizsgálandó vízzel megnedvesítjük és a palackot kissé ferde tartjuk. Ezután a palack tartalmát erélyes lóbálással, de nem túlságos rázással elegyítjük és a palackot a keletkezett csapadék

leülepedéséig félreállítjuk. Ez 10—15 perc multán bekövetkezik.

Erős savak használata helyett, amelyeknek szállítására nehézkes, *Winkler Lajos nátriumhydroszulfátot* ajánl újabban a mangáncsapadék feloldására, illetőleg az oldat megsavanyítására. A nátriumhydroszulfát úgynevezett savanyú só, mert a kénsavnak savanyú kémhatását okozó két hidrogén atomja közül a sóban csak egyiket helyettesíti a nátrium (NaHSO₄). Ha a sót feloldjuk, a másik hidrogén atom részben hidrogén ionokká alakul és az oldatnak savanyú kémhatást kölcsönöz, ami a kívánt reakció bekövetkezéséhez elegendő. Most tehát a következő, s a fentjellel lényegileg megegyező reakció megy végbe:

A nátriumhydroszulfátot szilárd állapotban lemérve visszük magunkkal a helyszínére, ahol egyenlő súlymenyiségű vízben oldjuk. Beadagolását kb. 5 cm³ űrtartalmú bemező pipettával végezzük (l. az 1. ábrát) akként, hogy a palackot megnyitva a nátriumhydroszulfát oldatot óvatosan a palackba folytatjuk. A palackot ismét elzárva tartalmát erélyes lóbálással összerázzuk. Ekkor a csapadék csak részben oldódik, mert az oldatban még rőt színű pelyhes csapadékot is látunk. Most 1—2 percig várunk, hogy az oldatban jelenlévő manganszulfát a vizet esetleg szennyező nitriteket nitrátokká oxidálja. A nitritek ugyanis a titrálást zavarják és így érzékeny hibát okozhatnak. Minthogy a természetes vizek nitrit-

2. ábra. Gay-Lussac buretta.

tartalma elenyészően kicsiny, a nitritek oxidálására elhasznált manganszulfát csak elhanyagolható mértékben befolyásolja az eredményeket. Ezután a palackot ismét megnyitva, kb. 0,5 g súlyú elporított legtisztább káliumjodidot (K J) adagolunk beléje és tartalmát 1/4—1/2

literes szintelen befőttes üvegbe öntjük át, a palackot pedig 2—3-szor desztillált vízzel kiöblítjük és az öblítő vizet szintén a befőttes üvegbe öntjük.

A titrálást a helyszíni vizsgálatok céljaira igen alkalmas 10—20 cm³-t befogadó ú. n. *Gay-Lussac* burettával végezzük. (A buretta képét lásd a 2. sz. ábrán). Miután a nátriumthioszulfát oldattal való titrálás során a titrálendő folyadék színe már halvány szalmasárga színűvé vált, kb. 1 cm³ keményítő oldatot folytatunk a befőttes üvegbe és a titrálást a kék szín eltűnéséig folytatjuk. A keményítő oldatot úgy készítjük, hogy 0,5 g oldható keményítőt 10 cm³ hideg vízzel elkeverve, a zavaros elegyet 1 liter 90° fokos desztillált vízbe öntjük és azt felforraljuk.

Miután a titrálást befejeztük, leolvassuk a buretta beosztásán a nátriumthioszulfát oldat elfogyasztott köbcimétereinek számát, ami közvetlenül a víz literenkénti oxigéngáz tartalmát adja köbciméterekben.

A manganochlorid, nátriumhydroxyd, nátriumhydroszulfát és nátriumthioszulfát oldatokat szükség esetén, ha t. i. nem áll rendelkezésünkre desztillált víz, tiszta kútvízzel is elkészíthetjük. A nátriumthioszulfát oldatot magunk is elkészíthetjük akként, hogy gyógyszerárban kicsiny, laposfenekű kémleőcsövekbe pontosan 0,4477 g kristályos nátriumthioszulfátot méretünk le. A kémleőcsövecskéket stanniollemezzel bevont parafadugóval zárjuk le és több ilyen csövecskét tartunk készletben. Használat esetén a lemért nátriumthioszulfátot *vesztesség nélkül* a 101 cm³ űrtartalmú oxigénmeghatározó palackba szórjuk, a kémleőcsövet desztillált, vagy annak hiányában tiszta kútvízzel kiöblítjük és az öblítővizet szintén a palackba öntjük. Azután a palackot óvatosan, hogy tartalmát föl ne keverjük, csordultig töltjük desztillált vagy kútvízzel és a dugót légbuborékmentesen a palack nyakába helyezzük. Végül a palackot addig lóbáljuk, amíg a nátriumthioszulfát teljesen feloldódott és az oldat homogénná nem lett. Az így készült nátriumthioszulfát oldatot azonnal használhatjuk.

(Folyt. köv.)

A sporthorgász egyesületek feladatai.

Írta: L. Kiss Aladár.

(Folytatás.)

Mindenekelőtt a sporthorgász egyesületek tegyék főfeladatukká, hogy megalakítsák a „MAGYAR SPORTHORGÁSZ EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉT”,* amelynek közös filléreiből minden 5—10 évben egy-egy sporthorgász egyesület felépíthetné állandó hajlékát. A „Horgász-hajlék”-ok felépítésének sorrendjét sorshúzás, esetleg az egyesületek megalakulási éve döntené el. Az ezután megalakuló sporthorgász egyesületek pedig az országos szövetségbe történő belépés sorrendjében nyernének jogot és támogatást állandó otthonuk felállítására. Nem mulasztatom el megjegyezni, hogy az 5—10 évenkénti házépítést (horgász-hajlék) az országos szövetség anyagi megerősödése jelentékenyen meg is gyorsíthatná.

A „Magyar Sporthorgász Egyesületek Országos Szövetségé”-nek megalakítása mellett nagyon fontos még a szövetség égisze alatt szerkesztendő *állandó sporthorgászati lap kiadása*, amelyet az összes, a szövetségbe tömörült tagok ingyen kapnának. A lap megjelenetésének óriási fontosságáról beszélni akkor, amidőn az az összes magyar sporthorgász tagokat mintegy kapocsként kötné össze, úgyhiszem felesleges. Úgy érzem, hogy ez min-

* Időközben megalakult Budapesten.

den művelt magyar sporthorgász legbensőbb kívánsága. Ugyanekkor ez a lap a „Magyar Sporthorgász Egyesületek Országos Szövetsége”-nek hivatalos lapja lenne.

A „Magyar Sporthorgász Egyesületek Országos Szövetsége”-nek megalakítása azért is fontos, mivel ezáltal szorosabb kapcsolatba kerülnénk a külföldi neves s történelmileg is régi, hasonló egyesületekkel, s így mi is emelhetnénk a mindig hön óhajtott idegenforgalmat. Az ezeketán kifejlődhető szorosabb barátság erkölcsi értékét felbecsülni sem vagyunk képesek. Felemlíthető még itt a külföldi sporthorgászati csere-példány lapok érdekessége és tanulsága.

Két fontos eszme lép még előtérbe ezen cikkem keretében.

Az egyik a kezdeményező sporthorgász egyesületnek *vándor-propaganda útja*, amelyeket a sporthorgászat ismertetésének és nagyobb kultiválásának érdekében tenne meg. A másik fontos dolog volna pedig az összes magyarországi sporthorgász egyesületeknek *állami megszervezése*.

A *vándor-propaganda utak* életrevalóságát misem bizonyítja jobban, mint az, hogy ezáltal megismerhetjük a távolabb eső vidékek horgászó szokásait, környező folyóvizeinek természetét, halait stb., végül a közönség figyelmét tartjuk állandóan ébren a horgászat sportjának hirdetésével és annak megkedveltetésével. Mindezzel szorosabbá fűzzük a testvér-egyesületek horgászbaráti kapcsolatait s megkönnyítjük a más vidékre tévedt sporthorgász szinte nélkülözhetetlen szórakozásának gyakorlását. És amikor ezen vándor-propaganda utakkal számban megnövekednének a sporthorgász egyesületek: *a folyóvizek erkölcsi őrszemei*, épúgy fogynának meg lassanként folyóvízi halaink kíméletlen pusztítói: az orvhalászok és orvhorgászok. Ez volna a magyar sporthorgász egyesületek nemzetgazdasági missziója!

És amidőn folyton-folyvást a halvédelemről és halpusztulásról beszélünk, vajjon érzik-e a magyar folyóvízi halászok, hogy milyen erős várat építenek és milyen igaz baráti kezét nyújtanak nekik a művelt magyar sporthorgászok akkor, amidőn a folyóvizek bántatlanságáért minduntalan harcba szállanak, hogy minden igaz halászbokor naponta bőségesen megszerezhesse a maga megérdemelt fáradságos jussát, kerges tenyerének orvosságát: az áldott karaj kenyeret!

Ó! ne higyjétek, ne gondoljátok jó magyar halászok, *ősi felekezetek hívséges leszármazottai*, hogy a sporthorgász előletek szedegeti ki a halat a folyóvízből s netalán megkurtít benneteket, mivel amíg ezeknek száraz horognyele hajlik a folyóvíz fölé, addig mindig meg fogod találni munkád verejtékének jutalmát: a nagyobb kenyeret, a nagyobb haltermést.

És ez a mondás nem délibáb vagy holmi kerteles, hanem valóság!

Idők változása!!

Országos jelleget nyernek azonban a sporthorgász egyesületek, ha *állami megszervezés* alá kerülnének. Vajjon mi indokolja azt meg?! Ne felejtjük el, hogy hazánkban az orvhalászat és orvhorgászat még nagyon elterjedt s ez arra vezethető vissza, hogy az emberek legtöbbszörre intelligencia hiánya miatt a folyóvizeket, sajnos, közpördának tekintik. Másodsor pedig, mivel *a folyóvizek hathatós védelmének országos megszervezése*, a sporthorgász egyesületeknek volna feladata, amennyiben enélkül a szükséges védelem nem elég hatékony, olykor csak papíron van meg, illetőleg annak paragrafusait nem hajtják végre a kellő eréllyel, érzékkel és hozzáértéssel. Úgy érzem, nagyon sokszor kell még hasonlatképpen felemlí-

tenünk, hogy miért van nagyobb ereje és hatékonysága a vadászati törvényeinknek?!... A horgászat éppen olyan sport, mint a vadászat. A folyóvízi hal éppen olyan mozgó nemzeti vagyon, mint az erdők, mezők, mocsarak vadjai! Mi indokolja meg tehát, hogy a kettő között olyan nagy különbséget tesznek?!... A törvényben s annak végrehajtásában! Szerény nézetem szerint a halúzás a sportszempontból vele foglalkozóknak époly izgató, tanulságos és szórakoztató dolog, mint a vadászat! De nem vitatkozom tovább. *Mivel nekünk, sporthorgászoknak itt még nagyon sok a tenni valónk, hogy megérthessenek!...*

Az állami megszervezés fontosságánál döntő érvenként hoztuk fel a nagyszámban elterjedt orvhalászokat és orvhorgászokat. Mindezek megrendszabályozására nagyon sok indokot és módot tudnánk megadni, mint azt egyébként a vándor-propaganda utak felhozásánál is jeleztük, de ismét megemlítjük, hogy a sporthorgász egyesületek erősebb szaporodásával csirájában fojtanánk el az orvhalászok és orvhorgászok lelketlen és halpusztító garázdálkodásait. Úgy hiszem, ennek megindokolása elmaradhat részemről, amidőn az a magyar halászok és a magyar sporthorgászok által annyira tudott dolog.

Ezek helyett inkább felhozok egy pár tanulságos külföldi példát és adatot, amelyre részben olvasmányaim keretében akadtam reá, részben pedig leginkább horgásztársaim közlése nyomán s amelyek szépen illeszkednek bele cikkem keretébe.

Amerikában a tanuló ifjúsággal együtt tíz millió ember gyakorolja és találja meg egészséges, gyönyörkötető szórakozását a horgászásban.

Angliában a horgászat, jobban mondva a sporthorgászat hétszázéves multra tekint vissza. Horgász-felkészítési ipara világhírű. Ott már a munkásnak sporthorgász intelligenciája olyan magas fokon áll, hogy azzal megszégyeníthetne nem egy magyar sporthorgászt.

Németországban a sporthorgász egyesületek száma jóval meghaladja az *egyezreket*. Kuriózumképpen felemlítem, hogy integer hazánkban a sporthorgász egyesületek száma a tízet sem éri el. Ha ebből állapítanak meg a művelődés fokát, szégyelnünk kellene magunkat. Pedig az igazi, kifinomult sporthorgászathoz, mint Angliában, a műveltségnek nem kis köze van! A sporthorgász egyesületek szaporodásával önként következik, hogy szelidülnének ezen a téren az erkölcsök és megfogynának az orvhalászok és orvhorgászok.

Franciaországban a folyóvizek állandó halbősége szinte hagyományos, meseszerű, pedig különféle gyárainak száma, amelyek a folyóvizek partjain keletkeztek, megszámlálhatatlan. Ezek szennyvizei a halaknak az írmagját is kiölnék a folyóvizekből, ha nem gondolnának időben és megfontoltan annak különböző ellensúlyozására, amelyet nemzeti érdeknek tekintenek. A leginkább hegyi patakokból táplálkozó folyóvizek halbőségét úgy érik el, hogy a folyóvizek fenékmedreit, ahol csak szükségesnek látják, állandóan kotorják és ott, ahol a folyóvizek partjain különféle gyárak épültek, megfelelő folyóvíz-szakaszokként és hosszúságban 6—8 méter mélységű fenékmedretkotornak, hogy *már a gyárak által is tisztított szennyvizek*, belejutva ezen 6—8 méter mélységű mesterséges folyóvíz-szakaszokba, az *öntisztulás* által teljesen ártalmatlanná váljanak. Megemlíthetjük, hogy ezen nagyobb mélységű folyóvízi szakaszokban találják a legtöbb halat. Ezek a folyóvizek a horgászok és halászok eldorádója. Mint olvastam egy ilyen hatvanezer lélekszámmal bíró iparvárosnak (Metz) hétezer horgászója van. Ugyancsak érdekes, hogy ilyen tájakon orvhalászt és orvhorgászt nem találnak. A halak horgászatára és halászatára az *álta-*

lános tilalom betartását nemzeti kötelességének tartja minden egyes francia ember. „A tilalmi idő elmúlását meg szokták ünnepelni s ekkor komoly és tréfás horgászversenyeket és halász-ünnepségeket tartanak.“

Svájcban nagy mértékben tenyésztek a hegyi patakokban a pisztrángot már az idegenforgalom emelése szempontjából is és minden kis patak erős állami védelem alatt áll.

Tovább is folytathatnánk elbeszélésünket a horgászó sportnak külföldi elterjedéséről és védelméről, csak nálunk éli még mindig mostohagyermek-éveit.

De nem szabad csüggednünk!

A meglevő sporthorgász egyesületek tegyék nemes feladatukká, hogy ezen szép cél érdekében, mindent meg fognak tenni a folyóvízi halak védelméért, akkor, amíg a halászás gyakorlásában nem csupán szórakozásuk teljes kielégítését találják meg.

A sporthorgász egyesületek állami megszervezése tenné lehetővé azután, hogy az illetékes köröknek mindig tudomásukra jutnának azon káros mozzanatok, amelyek a folyóvízi halak általános és megkívánt védelmét illuzóriussá teszik.

Végül, mivel a nagy természetnek leghűbb figyelműje a sporthorgász, az ő útján jutnának érvényre a horgászati gyakorlati tapasztalatok is, amelyek eddig mindig figyelmen kívül hagyottak s amelyek nemzetgazdasági szempontból sohasem veszíthetik el fontosságukat.

TECHET RÓBERT

okleveles mérnök BUDAPEST

Vállalja HALASTAVAK tervezését és építését, régi tavak reorganizációját, tavak intenzív racionális kezelését, termések külföldi értékesítését, öntözések, lecsapolások tervezését és építését, földbirtokok felmérését, parcellázását, mérnöki és halászati szakvélemények készítését.

VIII., József körút 43. sz. II.
TELEFÓNSZÁM: József 429—22.

Külföldi lapszemle.

Keszegmegjelölési kísérletek a Bódeni tónál. A Bódeni tavon mindenkor nevezetes keszegfogások estek. A múlt század első felében egyenesen legendás mennyiségű keszeg került egy-egy húzással partra, de az utóbbi esztendőkből sem voltak ritkák az 50—60 mázsás fogások. Ezek a nagy fogások is bizonyítják Hofernek azt az állítását, hogy a keszeg társaságot kedvelő hal, a nagy fogások időpontjai pedig arra mutatnak, hogy különösen ősztől-tavaszig a hideg időszak alatt találhatók nagyobb keszegseregek mélyedésekben, lyukakban és cölöpművek környékén összegyűlve. Miután pedig télen a keszeg is csak kismértékben vesz fel táplálékot, ezért a seregképződés oka a táplálék keresés aligha lehet, de épígy nem lehet a szaporodási ösztön sem, mert a keszeg május-júniusban ívik. Az sem valószínű, hogy ragadozók ellen gyűlnének seregekbe, mert vannak olyan csapatok, melyek szinte kizárólag nagy, kétfontos és nagyobb példányokból állanak, melyeknek a ragadozók vajmi keveset árthatnak.

Egyrészt ennek a seregképződésnek az okát, módját és helyét kikutatandó, másrészt annak megállapítása végett, hogy a seregek mely vidékekről toborzódnak, keszegmegjelölési kísérleteket végeztek. A megjelölésre

2 cm hosszú, 1 cm széles, számmal ellátott alumínium lapocskákat használtak, melyeket 0.5 mm vastag ezüstdróttal erősítettek a hátúszó második sugarának a tövéhez.

Összesen 762 darab különböző nagyságú keszeget jelöltek meg, melyek közül 55-öt a langengeneni kikötőben, 47-et Langengen és a svájci tópart között a tóközépen, a többi pedig a langengeneni tudományos intézet előtt eresztették vízbe. Eddig 69 jegyet szolgáltatott be, legtöbbjét röviddel a vízbeocsátás után, de némelyiket évekké később. Leghamarabb visszakerült a 48. sz., ezt 1927 május 31-én d. u. 5 órakor eresztették vízbe és már másnap 6 órakor az intézettől 1.5 km-re ki is fogták. Legtovább maradt a tóban a 430. sz., melyet 1927 június 20-án bocsátottak az intézetnél vízbe és 1929 június 15-én került elő. Némelyik példánynál a valószínű útvonalat is sejteni lehetett, így a 156. sz. például Langengen és Arbon között a tóközépen került a vízbe és 40 óra múlva a 12 km távolságban levő Wasserburgi öbölben jutott hálóba, igen valószínű, hogy ezt az utat nem kerülővel, hanem közel egyenes vonalban tette meg. A kifogások dátumai kettő kivételével a november-május időszakra esnek, ebből azt vélik következtetni, hogy a keszegek télen a tó keleti részét keresik fel előszeretettel. Ez azonban csak sejtés. Ezzel szemben a kísérlet megdönthetetlenül igazolta azt, hogy a keszeg nem olyan helyhez kötött életet él, mint eleinte gondolták. Ez különösen azért fontos, mert ha a kimondottan partmenti életmódot folytató keszeg sem él helyhez kötött életet, akkor indokolatlan a nemzetközi halászszövetség ikra és ivadék kihelyezéseinek (süllő, maréna, tavi pisztráng és csukával való népesítéseknél) a halászati szakszempontokat azért háttérbe szorítani, mert a badeni halász a badeni, a svájci halász meg a svájci part közelében óhajtja a kihelyezést.

(Schweizerische Fischerei Zeitung, május.)

Német tógazdák tömörülése. Egyre szélesebb teret nyerne azok a törekvések, melyek odairányulnak, hogy a régi, de anyagi eszközök miatt eredménytelen működésű „Verein Deutscher Teichwirte“ nevű egyesületet „Reichsverband Deutscher Teichwirte“ néven birodalmi szövetséggé szervezzék át. A sziléziai „Karpfenverband“ is késznek mutatkozik testületileg belépni az újjászervezendő szövetségbe, azonban szükségesnek tartja, hogy az ügyvezetésben számára eddigi működését megillető befolyást biztosítsanak. Hivatkozik pl arra, hogy míg a Karpfenverband a pontypropaganda céljaira mintegy 9500 márkát áldozott, addig Bajorország — melynek évi 20.000 centneryi pontytermése arányában 8—9000 márkát kellett volna a propaganda számára juttatni — mindössze csak 192 márkával járult hozzá. Szászország hozzájárulása 850, a birodalom többi országaiból pedig együttvéve is csak 722 márka folyt be. A Karpfenverband tehát egymagában ötször annyit áldozott, mint a birodalom többi részei együttvéve. Teljesen jogos tehát az az igénye, hogy benne lássák az új egyesülés kijegedési centrumát, annál is inkább, mert az évi pontytermés mennyisége tekintetében is vezető helyen áll.

(Paul Vogel-s, Korrespondenzblatt, május 15.)

Árufelfogó- és védelmi intézmények szerepe a német haltermelés számára címmel érdekes előadást tartott Hans Fritzsche a Verband Deutscher Karpfen- und Schleienproduzenten e. V. február 2-án tartott közgyűlésén, melyben a német pontypiacot a következőképpen jellemezte:

A pontypiac kimondottan szezon-piac lökészerűen fellépő kínálatváltozásokkal — kifelé alacsony terme-

lési költségű idegen áruval szemben vámpolitikailag hiányos védelemben részesül — hajlamos a legcsekélyebb mértékű zavaró jelenség következtében olyan ársüllyedéseket megengedni, mely mellett úgy a termelés, mint a kereskedelem veszteséggel dolgozik.

Érthető tehát, hogy a piac és árképződés megszilárdítása iránt egyre erőteljesebb mozgalom indult meg. Ez a megszilárdítás, elméletileg tekintve a dolgot, két-féleképpen érhető el: 1. árufelfogó intézmények létesítésével, melyek még az áru piacrahozatala előtt jutnak főleg szerephez; 2. védelmi intézkedésekkel, melyek főleg akkor hatékonyak, ha az áru már a piacra került.

Az árufelfogó intézmények szerepe abban állana, hogy általa a lehalászások alkalmával lökészerűleg jelentkező kínálat helyett a piac egyenletes kiszolgálását biztosítsa. Ezek az intézmények raktártavak létesítése, szállító eszközök beszerzése nélkül nem működhetnének, hitellehetőségek nélkül tehát el sem képzelhetők.

Védelmi intézkedések lehetnek negatívak, azaz árzuhanások megakadályozását szolgálók és lehetnek pozitívak, mikor is az árak megszilárdítása, emelése érdekében lépnek működésbe. Ilyen intézkedések lehetnek: áruvisszatartás, aktív propaganda stb., vagy semleges harmadik személyek közbelépése, amire leghivatottabb a kormányzat.

Rendkívül nagyjelentőségű a piac kiszolgálásának a módja is, mert gyakran kis mennyiségű de észszerűtlenül több helyen jelentkező áru is áreséseket okozhat. Tulajdonképpen a leghelyesebb lenne, ha már a kínálat is közvetve történe, közvetítő helyek útján, mely közvetítő helyek a piac állapota felől kellőleg tájékozva lennének. Természetesen ezek a közvetítő helyek nem lehetnének magánvállalkozások, hanem legcélszerűbben olyan szervezetek, melyek raktározó berendezésekkel és vagónokkal rendelkeznek.

Elengedhetetlenül szükséges a piac rendszeres kiszolgálása érdekében, hogy 1. úgy a belföldi, mint a külföldi termelés méretei és módjai áttekinthetők legyenek; 2. a piacról és követelményeiről egyöntetű képet lehessen alkotni. Feltétlenül szükséges ezért a piacon kialakuló véleményt ismerni.

Minden hiábavaló azonban, ha a külföldi termelés érezhető zavarokat képes okozni. Ezért meg kell kísérelni minden módot, mellyel elérhető, hogy a német kereskedelemben a német haltermés feldolgozása lépjen előtérbe.

Ennek elérése érdekében szükséges lenne a vámo-
kat emelni és a behozatalt korlátozni.

A magasabb vámok az érvényben levő kereskedelmi szerződések miatt nehezebben érhetőek el, hátrányuk még, hogy ezidőszert a vámtétel célravezető mértékét illetőleg nem is alakult ki tiszta kép. A Verband mindenesetre helyesen tette, hogy a Reichsernährungsministeriumnál a pontyra és compóra a fennálló vámszerződések felbontását szorgalmazta.

A behozatal korlátozása történhetik oly módon, hogy csak bizonyos időben, vagy csak bizonyos mennyiségben kerülhessen az idegen ponty a piacra. Ajánlatos lenne például minden évben októbertől decemberig általános és magas prohibíciós vámot életbeléptetni. Ezt azonban az érdekelt államokkal való tárgyalás útján lehetne csak elérni, ha ugyan el lehetne érni. Jó megoldás lenne a pontybehozatalra engedély-jegyrendszer bevezetése és az egyes kereskedő cégeknek csak bizonyos mennyiségű német ponty felvásárlása után és akkor is a vásárolt német anyaggal százalékos arányban adni ilyen behozatali engedély-jegyet. Ehhez azon-

ban szükséges lenne teljes behozatali tilalmat kimondani, ami a jelenlegi kereskedelmi szerződések nagy részénél fennálló megkötések miatt kivihetetlen. Szükséges lenne ezenkívül a cégek könyvvezetésének ellenőrzése is.

A jelenlegi helyzet mellett még leginkább célravezető lenne a gabonaörlési kényszerhez hasonlóan a pontyra nézve is kereskedelmi — helyesebben eladási — előírást alkotni, akár törvényhozási akár rendeleti úton, mellyel a kereskedelem rá lenne szorítva arra, hogy bizonyos százalékos arányszámnak megfelelő német pontyot hozzon forgalomba. Erre úgy látszik a kereskedelem részéről is biztató jelek mutatkoztak.

(Fischerei Zeitung, Neudamm, április 19. és 26. sz.)

HIRSCH IMRE

okleveles gazda

Magyarország és Horvát-Szlavonország legkiválóbb tógazdaságaiban szerzett 17 éves praksisa alapján

elvállalja tógazdaságoknak a berendezését, kezelését, haltermelések belföldi és külföldi értékesítését, feles és részes tógazdaságok számadásainak szakszerű vezetését s azoknak az ellenőrzését, kihelyezési és lehalászási tervek, halászati üzempelveknek a készítését, valamint etetési előírányzatok

ügyszintén haltakarmányoknak az állandó beszerzését az ország bármelyik részében is. (Telefonszám: 24.)

Szent Anna u. 35

DEBRECEN

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az országos halászati egyesület választmányos folyó évi május hó 12-én ülést tartott, amelyen Tomcsányi Vilmos Pál elnöke alatt jelen voltak: Répássy Miklós alelnök. Csörgény Titusz, Dietzl Miklós, dr. Goszthonyi Mihály, dr. Isgum Ádám, dr. Kuttner Kálmán, dr. Lukács Károly, Paluzsa László, Szalkay Zoltán, id. Zimmer Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok, Illésy Zoltán titkár és dr. Unger Emil a „Halászat“ szerkesztője.

Távollétüket kimentették: Corchus Zoltán, báró Inkey Pál, Schwartz Izidor, dr. Iklódi Szabó János, dr. Kovács Vilmos, Pataki Beksics Tibor, Purgly Pál, vitéz báró Szurmay Sándor alelnök, végül hivatalos távolléte miatt Fischer Frigyes igazgató.

Elnök a f. évi március hó 24-én egyhangúlag történt megválasztása fölött a választmányban köszönetét fejezi ki és ígéri, hogy minden igyekezetével az Egyesületnek és a halászat országos ügyének érdekeit fogja viselni.

Ezek után az ülést megnyitja és a jegyzőkönyv hitelesítésére Paluzsa László és ifj. Zimmer Ferenc urakat kéri fel.

Titkár felolvassa az időközben az egyesülethez, illetve az elnökséghez intézett következő írásbeli beadványokat.

a) Báró Inkey Pál megköszöni az egyesületnek személyéhez való ragaszkodását, amellyel őt az elnökség megtartására bírni törekedett. Egyben választmányi taggá történt választását örömmel veszi tudomásul.

b) Korbuly Mihály kísérletügyi igazgató a halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás nevében is köszönetet mond, a 25 éves jubileum alkalmából a Halászati Egyesület részéről kifejezett üdvözléséért.

c) Az **OMGE** köszönetet mond a Halászati Egyesületnek az Országos Mezőgazdasági kiállításon való sikeres részvételért.

d) Cziganek János váci halászmester özvegye köszönetet mond az egyesület által hozzájuttatott 25 pengős adományért.

A választmány a fentieket tudomásul veszi, a c) pont alatti levéllel kapcsolatban Goszthonyi Mihály indítványára kimondja, hogy a jövőben rendezendő halászati kiállítás előtt az **OMGE**-t azíránt is fogja megkeresni, hogy a tenyészállat kiállítás jövedelméből juttasson a halászati csoportnak megfelelő összeget a pavilon rendbehozatala, vízdíj stb. kiadásának fedezésére.

2. Felolvastatott a m. kir. földművelésügyi miniszternek az

egyesülethez intézett leirata, amely szerint az általános halászati tilalomnak a folyó évben való felfüggesztése iránti kérelmet csak részben teljesítette, s a tilalmat csak az országhatárt képező folyókra függesztette fel.

Répássy Miklós szerint a tilalom felfüggesztése ügyében csak akkor volna eredmény remélhető, ha azt az összes halászati társulatok egyöntetűen kérik. Dr. Isgum Ádám szerint az általános tilalom csak a halászbérlőknek okoz kárt, mert csak azok tartják azt be, ezzel szemben az orvhalászok és kishalászok nem. Kéri, hogy az egyesület tegyen lépéseket aziránt, hogy még ezen évi tilalom ideje is legalább megrövidíttessék.

A választmány úgy határoz, hogy a jövő évi tilalom megszüntetése érdekében még idejekorán egyöntetű eljárást indít meg, hogy az összes halászati társulatok azt a törvényben előírt határidőn belül kérjék. A tilalomnak ezévi megrövidítése iránti kérelmet most már eredménytelennek tartja.

3. A francia gyarmatügyi kiállítás kapcsolatban a francia halászati egyesülettől és a VII. nemzetközi vizgazdasági és halászati kongresszus vezértitkárságától meghívó érkezett, a f. évi július 20—25 közt tartandó párizsi nemzetközi vizgazdasági és halászati kongresszusra.

Répássy Miklós szükségesnek tartja, hogy az egyesület képviseltesse magát a kongresszusra, mivel ott a pontytermelés és értékesítés terén a magyar viszonyokat is közelről érintő kérdések kerülnek szóba. Id. Zimmer Ferenc kijelenti, hogy feltétlenül szükségesnek tartja, hogy a magyar halkereskedelem is részt vegyen ott, s ő maga részéről mindenestre ki fog utazni. Dr. Lukács Károly bejelenti, hogy a francia halászati egyesület vezértitkárától szintén kapott meghívást, s ő is részt vesz saját költségén a kongresszuson.

Az elnök dr. Goszthonyi Mihály és Kuttner Kálmán hozzászólásai után akként határoz, hogy felterjesztéssel fordul a földművelésügyi miniszteriumhoz, miszerint a kongresszusra a Halászati felügyelőség egy tagját küldje ki. Ha e kérelemnek nem lenne eredménye, az esetben az Országos Halászati Egyesület a kongresszusra való részvétellel Illésy Zoltán titkárt bízta meg, a költségekre pedig 4—500 pengőt állapít meg az egyesület pénztárából. A fentiek szerint id. Zimmer Ferenc és dr. Lukács Károly választmányi tagok szintén az egyesület képviselőiként lesznek a kongresszus vezetőségének bejelentve.

4. Tagul jelentkezett Máthé Dezső erdőmérnök, Mesztegnyő, akit a választmány a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében felvesz.

5. Titkár jelenti, hogy az egyesület pénztárosa a múlt évi hátralékos tagdíjakat postai megbízás útján kísérelte megszerezni, azonban 63 egyesületi tag ezeket visszaküldte, — a hátralékos összeg 650 pengőt tesz ki. Kér intézkedést a továbbiakra nézve. A választmány megbízza a pénztárost, hogy a hátralékban levő tagokhoz intézzen körlevélben újabb felkérést a tagsági díj kifizetése iránt, hivatkozva az alapszabályoknak a tagság megszűnése iránti határozatára s arra, hogy a tagsági illetményként járó „Halászat” részükre egész éven át küldetett.

6. Paluzsa László bejelenti, hogy az új vásárcsarnok megépülése után a hal-nagykereskedelem oda kikerül. Szükség lenne előre lépéseket tenni, hogy ott a halkereskedők megfelelő helyhez jussanak és a szükséges berendezés létesüljön — annyival inkább, mert tudomása szerint a fővárosnak most költsége van erre. A választmány id. Zimmer Ferenc és Paluzsa László választmányi tagokból és Fischer Frigyes igazgatóból álló bizottságot küldi ki, hogy e tárgyban a főváros gazdasági ügyosztályaival lépjen érintkezésbe.

7. Titkár bejelenti, hogy rövid úton szerzett értesülése szerint az osztrák vám tárgyalások terén már elvi megállapodás történt, s az élőhal vámjá ugyan fel lesz emelve 5 a. koronáról 20 a. koronára, de 6000 mm meghatározott súlyú kontingensig 15 k vám visszatérítés lesz biztosítva.

Minthogy a jelenlegi kivétel Ausztria felé 4000 mm körül van, a kiszabott kontingens mellett tulajdonképpen vámemelés nincs.

A választmány a bejelentést tudomásul veszi azzal, hogy a kontingens mikénti elosztásának kérdésében az új vámtarifa életbe léptével fog határozni.

A Szolnokvidéki alsótitkársági halászati társulat május 26-án Szolnokon tartotta évi közgyűlését gróf Bolza József elnöke alatt. A társulati igazgató jelentésében előadta, hogy a társulati vízterület a f. év január 1-től számított 6 évre bérbeadott és pedig az I. szakasz 2750 P, a II-ik 1700 P, a III-ik 5170 P bérért. A Tisza folyó ez évben sem lépett ki medréből, a tavaszi áradásoknak már a 7-ik éve való elmaradása a halállomány szaporodására károsan érezteti hatását. A múlt évben a társulatlak 9557 P bevétellel szemben 9290 P kiadása volt. Végül a közgyűlés elfogadta az 1931. évi költségelőirányzatot, amely szerint 16.657 pengő bevétellel szemben 10.308 P kiadást irányzott elő. Ez utóbbi összegből 7598 pengő az érdekeltség osztalékára fizettetik ki.

A Cibakháza—saápi halászati társulat május 26-án Cibakházán tartotta évi közgyűlését Sváb Gyula elnöke alatt. A társulat bevétele az 1930. évben 5806 P volt, ezzel szemben 2507 P a kiadás.

Az 1931. évre 5899 P bevétel irányoztatott elő, amelyből a tagok osztalékára — kat. holdanként 5 pengővel számítva — 2727 P lesz kifizetendő.

I. A Felsőrábai halászati társulat f. é. május 5-én Körmenen tartotta évi közgyűlését. Herczeg Ede elnök ismertette a társulat múlt évi működését. Az 1929 évi július 1-től 1931 április 25-ig terjedő időre eső számadás szerint a társulat összes bevétele a mutakozó pénztári maradványból és időközi halászati bérekéből 11.769 P 96 fillér volt. Ezzel szemben a kiadás 10.880 P 96 fillér, amelyből 9125 P 53 fillér a kiosztásra kerülő járulékra esik.

Az 1931/32. évi költségelőirányzat alábbiakban fogadtatott el:

Pénzmaradvány	889-00 P
1931/32. évi halászati bérekéből	800-00 „

Összes bevétel: 1689-00 P

Ebből előirányoztatott: haltenyésztési célokra 400 P, posta-és küldöncdíjakra 50 P, irodaköltség és nyomtatványokra 150 P, összesen: 600 P.

Végül a közgyűlés megállapította a vízterület halászati bérletének feltételeit és az egyes üzemszakaszokra 1931. jún. 1-től kezdődő 6 évre vonatkozó bérletre máj. 20-án tart árverést. I.

A Dunaszekcső-drávatoroki halászati társulat f. évi május hó 13-án Mohácson tartotta rendes közgyűlését Johannides Géza jóságfelügyelő elnöke alatt.

Az elnöki jelentésből kiemelendő, hogy a társulat területe 8335 kat. hold, hogy 1930. év folyamán 40 q pontyvadék és 600.000 darab fogassüllő-ikra helyzetetett ki és hogy a befolyó évi jövedelem 26.253 P 85 f. A társulat közgyűlése az 1930. évi zárszámadást 1457 P 01 f bevétellel és 910 P 92 f kiadással, eszerint 546 P 09 f pénztári maradvánnyal, az 1931. évi költségvetést pedig 1161 P 97 f bevétellel 1080 P — f kiadással, eszerint 81 P 97 f pénztári maradvánnyal rendben találta. Az évi járulékat holdanként 6 f-ben nyert megállapítást.

A halászbérlők bérleszállítás iránt beadott kérelmét a közgyűlés akként teljesítette, hogy az I. üzemszakaszon 2 q, a II. üzemszakaszon 5 q halértékének megfelelő bért, a III. üzemszakaszon pedig 33%-ot engedett le.

Az elnöki tisztségről leköszönő Dokoupil Adolf elnök érdekeit jegyzőkönyvbe iktatták s őt erről jegyzőkönyvi kivonattal értesítették, utódaul pedig Stettner Pál főhercegi uradalmi jóságigazgatót választották meg.

ÚJDONSÁGOK—VEGYESEK.

Személyi hír. A Kormányzó Úr Őfőméltósága Fischer Frigyes min. oszt. tanácsosi címmel felruházott kir. műszaki tanácsosnak a miniszteri osztálytanácsosi jellegű adományozta.

A halászati ügyek központi vezetőjének és egyesületünk igazgatójának, jól megérdemelt kitüntetése alkalmából, ez úton is őszinte szerencsekívánatainkat tolmácsoljuk.

Helyreigazítás. Folyóiratunk májusi számában a „Svájci tavak halászata” c. közleményünkbe egy szónak („fuvardíjmentesítése”) kihagyása folytán értelemzavaró sajtóhiba csúszott be. A kérdéses mondat helyes szövege a következő:

„A belföldi fogyasztásnak eleven propaganda útján való fokozása mellett — ami a Magyarországon manapság kimutatott 50—60 dekás évi halfejadag mellett bizonyára nem volna kilitástanalán akció az érdekeltek részéről a külföldi halexportáló országokban már rég bevezetett, a szállítóedény és a jég táráját *juvardíjmentesítő szabadsúly* engedélyezésével, valamint vámpolitikai ellenrendszabályokkal kellene a mind komolyabbá váló veszedelem ellen védelmet keresni.”

Tógazdasági teendők július hóban.

Az etetés és trágyázás e hóban éri el a legerősebb mértékét. A takarmányadagokat lehetőleg naponként kell az etető helyekre kiszórni. A trágyázással — hosszantartó, száraz hőség esetén — óvatosak legyünk, nehogy oxigénhiányt idézzünk elő. Gondosan figyeljük tavainkat, s ahol a halak a felszínre jönnek és „pipálni” kezdenek, bőséges víz hozzáadásával iparkodjunk segíteni az oxigénhiányon. Kis tavaknál szivattyúval mesterséges esőzést is csinálhatunk, ami a tó vizét levegővel keveri. Fenyegető veszély esetén még a kényszer-lehalásztól sem szabad visszariadni, ha halállományunkat pusztulás veszélye fenyegeti. Ezért a lehalászó-eszközök felett is tartunk szemlét, hátha szükség lesz rájuk. Talán hangsúlyozni sem kell, hogy a lehalászt és a halakkal való munkát nyáron csak éjjel szabad végezni.

A próbahalászatot ne felejtsük el és annak eredményét jegyezzük fel és hasonlítsuk össze az előző havival. Plankton-vizsgálatot szintén végezzünk, mert ilyenkor kezd már a természetes táplálék megcsappanni.

F.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint *május* hó folyamán a *nagybani* halarak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	{ nagy ... .. 2:00 — P
	{ közép ... .. 1:80 — "
	{ kicsi ... .. 1:60—1:70 "
Édesvízi jegeltponty	{ nagy ... .. 1:60 — "
	{ közép ... .. 1:40 — "
	{ kicsi ... .. 0:60 — "
Balatoni fogassüllő	{ I. oszt. ... .. 7:00 — "
	{ II. oszt. ... .. 5:00 — "
	{ III. oszt. ... .. 3:60 — "
	{ IV. oszt. ... .. 3:20 — "
Dunai süllő	{ I. oszt. ... .. — — — "
	{ II. oszt. ... .. — — — "
	{ III. oszt. ... .. — — — "
	{ IV. oszt. ... .. — — — "
Harcsa	{ nagy ... .. 2:00—3:50 "
	{ kicsi ... .. 1:80—2:50 "
Csuka	{ nagy ... .. 2:40 — "
	{ közép ... .. 2:00 — "
	{ kicsi ... .. 1:60 — "
Compó	1:60 — "
Márna	— — — "
Kecsege	— — — "
Kárasz	— — — "
Őn	1:20—1:60 "
Balatoni keszeg	0:60—0:80 "

Forgalom eleinte élénkebb, irányzat lanya.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.-T. BUDAPEST, V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFÓN: AUTOMATA 122—37. SZ.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból **SZÁLLIT** tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ivadékat és fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csór, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Őrspusztá, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogyszentmiklós, Szabadbattyán, Tápíószecső, Tüsképusztáról és Varászlóról.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ R.-T. HALNAGYKERESKEDÉS BUDAPEST

Telep és iroda: Elárúsió hely: Központi iroda:
IX, Csarnok-tér 5 IX, Közp. vásárcsarnok V, Széchenyi-u 1
T.: Aut. 122—37

Telefonszám:

Nappal ■
Aut. 856-36.
Éjjel ■
Aut. 105-32.
Szállítási osztály József 348-48.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok r.t. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

ZIMMER FERENC BUDAPEST IX. KER. KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

**Veszünk és eladunk bármily
mennységű élő és jegelthalat**

Telefonszámok:

Központi vásárcsarnok: Automata 854—48.
Fióküzlet: V., József-tér Automata 816—79.
Iroda: VIII., Horánszky-utca 18. J. 335—39.

HALKERESKEDELMI R.-T.

STEINER MÁRKUS HALNAGYKERESKEDŐ

Bizományi eladásokat is
kedvező feltételek mellett
vállal el. Telefon: Aut: 866—19.

Veszek és eladok bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.
Iroda: IX., Erkel-utca II.

Budapest, IX. ker.
Központi vásárcsarnok.

HALÁSZHÁLÓ

puha inség és kötél, hálófonal, para-fa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
R.-T.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV. Ferenc József-rakpart 6-7
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között
Telefón: Aut. 843—10.

Fióküzlet: VII. Thököly-út 16 szám
A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt
Telefón: József 361—71.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

Telefón:
IRODA: AUT. 850—71.
ÜZLET: AUT. 855—84.

BUDAPEST IX. KER.
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK